

Maria Rasmussen politieuropamester

Tekst & Foto: Michael Ask

En helt igennem sublim præstation af Maria Rasmussen, Københavns PI, der efter en lidt "shaky" start spillede sig i form og fik mere og mere selvtillid som ugen skred frem. Men lad os lige starte med en kort præsentation af europamesteren: Hun er 32 år og startede i Københavns politi i 1995. Maria var et meget stort tennistalent som junior, hvor hun deltog i både US Open, Australien Open og French Open. Talrige danske ungdomsmesterskaber blev det til, og allerede som 16-årig blev hun dansk seniormester – en præstation hun siden har gentaget en enkelt gang. Efter at være startet i politiet bliver det ikke til helt så meget tennis mere, men Maria spiller stadig på KB's divisionshold, ligesom hun jævnligt spiller for en tysk klub i Regionalligaen (næstbedste række). Derudover kan man opleve Maria som tennisinstruktør et par gange om året på Club La Santa. Maria har desuden været kaptajn for det danske kvindelandshold (Federation Cup team) med Caroline Wozniacki i spidsen, så det er ikke CV'et der fejler noget.

Men det var nu mere trætheden end Marias CV vi tænkte på, da Maria, Søren Bo Nielsen (delegat)

*Sådan se en
guldmedalje
ud anno 2011.*

i tennis 2011

Maria Rasmussen med guld medalje.

»

og undertegnede (kaptajn/træner) mødtes i Kastrup meget tidligt mandag den 6. juni for at flyve til Ungarn, hvor EPM skulle afholdes ved Balaton søen. Egentlig skulle vi være rejst dagen før, men p.g.a. at Maria skulle spille for sin tyske klub den dag måtte vi skyde afrejsen. Vi missede åbningsceremonien, men opdagede ved ankomsten, at Maria først skulle spille onsdag, da hun på grund af sin semifinalaplads for fire år siden var seedet og dermed skulle sidde over i 1. runde. Glimrende - for det gav os tid til at træne grundigt både mandag og tirsdag og få spillet Maria ind på grusbanerne. Forholdene var perfekte! Vi blev indlogeret i en 4 værelses lejlighed med Balatonsøen til den ene side og træningsbaner til den anden side. Vi konstaterede dog, at spillerne var indlogeret på to forskellige lokaliteter – godt nok kun i 20 minutters gåafstand - men lidt hæmmende for de sociale aktiviteter uden for banen.

Klubben hvor EPM blev afholdt lå ca. 10 km væk, men der var busservice en gang i timen, så det fungerede fint. Det er 7. gang at EPM i tennis bliver afholdt i USPE regi, og Danmark har deltaget i de 3 første, det 6. og nu det 7. Det er dog første gang at vi kun haft tilmeldt én spiller, men desværre er der i øjeblikket ikke mig bekendt nogen herrer, der spiller tennis på tilstrækkeligt højt niveau til at kunne kvalificere sig. Skulle der være en læser der mener at kende en eller flere mandlige kollegaer, der spiller elitetennis, hører jeg gerne om dem! Det forhold at der kun var én spiller med gav så til gengæld muligheden for, at al koncentration og opmærksomhed kunne rettes mod Maria hele ugen.

Ved sidste EPM i Monaco var det, udover Maria, tyskerne og franskmændene der dominerede. Da vi om tirsdagen så 1. rundekampene var det også indtrykket, at det var de samme nationer der ville blive svære denne gang. Maria skulle således i 2. runde op mod vinderen af en kamp mellem netop en franskmænd og en tysker, og det blev tyskeren Frauke Eppert, som trak sig sejrrikt ud af opgøret – endda i to korte sæt. Efter at have set kampen var vi klar over, at det på ingen måde ville blive en let kamp for Maria. Det tyske kvindehold bestod af 4 kvinder, der alle spiller i den næst- eller tredjebedste række i Tyskland, og styrkeforholdet mellem dem indbyrdes er meget lige. Så da Maria onsdag ved middagstid gik på banen var hun nervøs. At tabe i første kamp ville have været definitivt farvel, da turneringen spillede efter cup systemet – altså vind eller forsvind. Og lad mig sige det med det samme. Det var en noget forkrampet og defensivt spillende Maria, der mere kæmpede og løb sig til sejren end spillede sig til den. 7/5 vandt Maria 1. sæt, men i 2. sæt hang hun kun på med det yderste af neglene og var bagud til 2-3. Så gjorde Marias bedre fysik udslaget og 2. sæt blev også hevet hjem med 6/4.

Nu kunne vi slappe lidt af over en sejrsløse vel vidende, at Maria i kvartfinalen skulle møde Marianne H. Bakken fra Norge. En spiller som vi dels kender fra sidste EPM og som Maria i øvrigt sjovt nok har mødt som junior i sin tid. Marianne har været en glimrende spiller som junior, men har i modsætning til Maria ikke holdt tennisformen ved lige de senere år. Da Maria dagen efter gik på banen til dette "skandinaviske mesterskab" stod det hurtigt klart, at det ville gå noget nemmere i denne kamp. Dels spillede Maria nu helt frit og dels var modstanden ikke så hård som dagen før. 6/1, 6-0 taler sit tydelige sprog.

Maria var i semifinalen, og dermed var mindst en tangering af bronzemedaljen fra sidst en kendsgerning. En god følelse som gjorde, at Maria nu for alvor kunne slappe af mentalt. Alt herfra ville være en bonus, og det skulle vise sig at være kimen til, at Maria spillede sig helt ud i de sidste to kampe. Det var nu torsdag aften, og mens Maria holdt sig til en enkelt drink og gik tidligt i seng kunne jeg til min glæde konstatere ægte dansk-norsk samarbejde, idet Marianne havde mænet sig ind ved tyskernes bord, hvor hun ihærdigt hældte hvidvin op til Marias kommende modstander, Johanna Oswald. Om det var medvirkende til at det gik lettere end forventet i semifinalen skal være usagt, men Maria spillede fejlfrit og godt varieret med topspinsforhånd og slicet baghånd og vandt 1. sæt 6/0. Herefter forsøgte Johanna at kæmpe sig ind i kampen, og de næste 2 partier blev meget lange med fordel inde og fordel ude, og det stod herefter 1-1. Og så trak Maria fra, mens tyskerens spil til sidst faldt helt fra hinanden. 6/0, 6/1 og finalepladsen var sikret!

På selve finaledagen gennemførte Maria og jeg vores sædvanlige 20 minutters opvarmningsritual inden kampen, og det var tydeligt at mærke, at hun var klar. Modstanderen var – ja rigtigt gætter – endnu en tysker, denne gang den selvsamme spiller, som Maria tabte til for fire år siden, Stefanie Meyer. Som et kuriosum kan nævnes, at de to er klubkammerater i Horn Hamm ved Hamburg, så de kender hinanden endda særdeles godt. Steffi, som hun bliver kaldt, er en særdeles solid spiller, der næsten ikke laver nogen fejl og som er rigtig god til at placere boldene overalt på banen, og hvis man ikke presser hende nok, spiller hun nogle fantastiske stopbolde, som er særdeles effektive på det langsomme grusunderlag. Opskriften for Maria var "en kontrolleret offensiv" som man ville sige i fodbold, dvs. at Maria skulle ind og forsøge at styre kampen uden at overforcere og lave for mange fejl, variere sit spil, så Steffi ikke fik en rytme, og så angribe og gå til nettet når chancen opstod.

Det startede forrygende. Alt gik efter planen og selv om der var mange lange bolde kom Maria forholdsvis let foran 3-0. Tennis er et mærkeligt spil. Nu er det jo ikke

Maria Rasmussen under opvarmningen.

Søren og Maria.tif

Sejren er i hus og familien der hjemme orienteres.

»

Som kvitterede med en festlig modtagelse i lufthavnen.

sådan at man frivilligt slapper af og lader modstanderen komme ind i kampen, men ofte sker det alligevel, måske fordi man ubevidst slapper lidt af. Men ved 3-3 strammede Maria sig an, og tog sættet 6/3. En time tog det, og det siger noget om duellernes og partiernes længde. De første 4 partier i 2. sæt skulle vise sig at være afgørende for kampens udfald. Ca. en halv time tog de, og der blev virkelig løbet igennem. Maria var blevet lidt for passiv i sit spil hvilket gjorde, at Steffi kunne få sneget sine stopbolde ind. Det lykkedes Maria at hente de fleste og også at afgøre flere af dem på en efterfølgende flugtning eller smash, men nogle gange lobbete Steffi over Maria, der så kunne løbe tilbage og starte forfra. Jeg må indrømme at jeg begyndte at blive bekymret, selv om jeg ikke var i tvivl om, at Maria var den der var i bedst form af de to. Problemet var bare, at det var Maria der løb mest. Men bagud 1-2, 15-40 kom vendepunktet. I takt med at Steffi også var blevet mør begyndte Maria at spille mere aggressivt og varieret. 15-40 blev til 40-40 og partiet blev vundet. 2-2 og herfra så Maria sig ikke tilbage. 4 partier blev taget hurtigt, og Maria kunne juble sammen med Søren og mig. Guldmedaljen var i hus, og en stor triumf ikke bare for Maria men også for dansk politiidræt!

Søren måtte straks til lommerne for at investere i noget ungarsk champagne, som vi generøst delte med nordmændene, der loyalt havde bakket Maria op under både

Maria og Michael.

semi- og finalen. Tre tyskere på sejrslisten blev det til, men det skal til deres ros siges at de tog det pænt. Alle fra det tyske hold var henne og ønske tillykke, og de spøjte med, at de som modforanstaltning til Danmarks udvidede grænsekontrol ville lave indrejseforbud for Maria i Tyskland.

Maria har ud over en stærk venstrehånd på tennisbanen også et stærkt venstreben. I hvert fald stærkt nok til at Maria allerede dagen efter skulle være klar igen til at flyve med politilandsholdet i fodbold til Island for at spille NPM. Så vi måtte desværre droppe sejrsmiddagen og Maria fik i stedet sin medalje, vase m.m. overrakt af den ungarske indenrigsminister Sandor Pintér, der sammen med USPE's præsident Luc Smeyers og generalsekretær Fred Kusserow, stod i kø for at uddele kindkys til Maria, der da også strålede om kamp med solen. Et par drinks og af sted til lufthavnen. Sent lørdag aften landede vi så igen i Kastrup til en velkomstkomite af familie og venner, der havde lavet lykønskingsbannere. En stor uge på alle måder, og en finere repræsentant end Maria Rasmussen for dansk politi på en sports arena skal man lede meget langt efter. Maria du må holde formen ved lige til om 4 år.

Tak til Søren for god opbakning og hjælp hele vejen igennem. Dejligt at se en delegat der går mere op i sporten end alle mulige VIP arrangementer.